

Publicerad 2012-10-19 22:31 av AgnesP

Gånger fyra

Klart jag inte förstår...

... jag vill aldrig lyssna till ditt vackra

Såsom du skapade världen i din tomhet

Såsom du krävde böjd lydnad eller a snapped soul

Skapade du detta vilsenhungriga

Som hör så dåligt

I världen

Lyssnar du?

Det svarta är så tungt och trist

Hellre låtsas som ingenting

Analysera spagettin och påhittade aggressioner

Flytta skuld är ju en underbar sällskapslek

Så låt oss kräkas Norénskt och knulla Bergmanskt

Allting blir så trivsamt ångestladdat då

Och vackert från tornet ...

Där du kan betrakta världen

Tom och skallrande

Kan jag ens lägga två vid två och få fyra?

Vet jag ens vad det är jag inte haft?

Och ville jag kunna se det?

Om det sköt mig i huvudet?

Rakt framifrån och in?

Och så undrar du?

Varför jag dricker de mjuka orden

Vad fan vet du?

Om att äta galla genom dagarna
och inte kunna värja sig mot det svarta

Uppätandet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten